

LA FEMOSA

ARTESA DE LLEIDA

MAIG 1987

PÒRTIC

Estem a les vigílies d'unes noves eleccions municipals; per tant això vol dir que ja portem vuit anys d'Ajuntament democràtic. Encara que és molt prematur fer un balanç del que han significat aquests vuits anys (diem que és prematur perquè en un poble que tots ens coneixem han de passar anys perquè les coses puguin mirar-se amb objectivitat lluny ja de personalismes), però amb tot, almenys en el camp de la cultura, sí que podem dir que la situació és ben diferent de com era, i això, en bona part, es degut a les setmanes culturals:

Al Maig de l'any 1980 es va fer la primera Setmana Cultural i a les mateixes dates (pels vols del dia 15, festa de Sant Isidre), enguany s'ha fet la vuitena. Vuit setmanes culturals gairebé un miracle; conferències exposicions, esports, dansa, cançó, teatre, dinars col·lectius,

homenatges... tot això dit de pressa, amb poques paraules, no sembla gran cosa, però si fem comparacions ens adonarem que s'ha fet més coses en aquestes vuit setmanes culturals (i deixem les coses que s'han fet fora d'aquestes setmanes) que en tota l'època franquista; gairebé quaranta anys, que ja és dir.

A vegades algú posa en entredit la validesa de la Setmana Cultural i és que potser no s'adona de la resposta popular, Enguany mateix la participació de la gent a tots els actes ha estat ben significativa i encoratjadora. Gairebé tothom accepta la Setmana Cultural, se la fan seva, les persones surten de casa. Només la festa Major (i és lògic) mou tanta gent. La Festa Major, quina altra cosa, quin altre canvi...

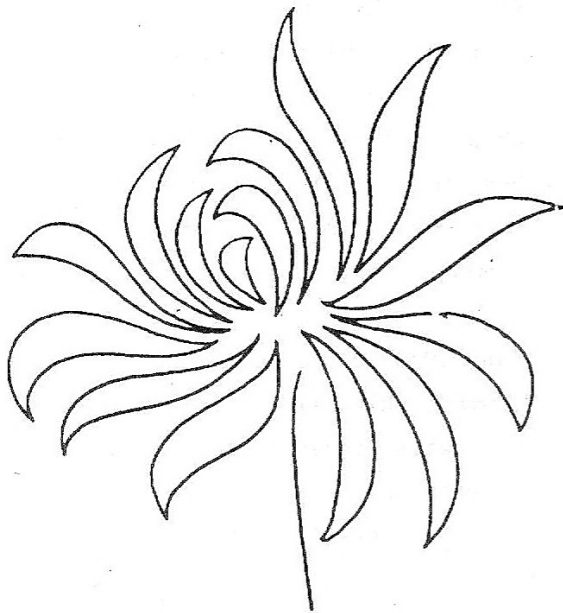
Quan les persones, amb la seva presència, demostren que estan conforme amb allò que es

fa i comprenen els esforços del organitzadors, fan molt més que això, ja que sense adonar-se empenyen l'Ajuntament a dedicar més diners cada any per a fer una setmana cultural millor que la anterior.

Si comparem les 50.000 pesetes que el Consistori va aprovar per a fer la primera Setmana amb les d'enguany haurem d'admetre sense embuts que el poble i que l'Ajuntament no té cap més

remei que desembutxacar més cada any.

Després de vuit anys i davant d'unes noves eleccions al Consistori és difícil imaginar-se que, guanyi l'obció que guanyi, no esmerci els seus esforços a continuar l'organització de la Setmana Cultural, ja que aquesta ja està ben consolidada i que ningú ha de témer per la seva desaparició.

LA FEMOSA
REVISTA D'OPINIÓ
I D'INFOMACIÓ
LOCAL

Segona Època Nº 84
 Maig 1987

EDITA:

Agrupació Cultural
 "La Femosa"
 Castell Nº 23
 Artesa de Lleida

DIPOSIT LEGAL:

L-264-1981

Els articles i opi-
 nions que apareixen
 a les planes de LA
 FEMOSA, reflecteixen
 únicament l'opinió
 de llurs signants.

AMB ELS SUPORT DE LA
 GENERALITAT DE CATA-
 LUNYA.

ÍNDIX

PORTIC	1
NOTES I NOTÍCIES	4
DIALEGS (amb Josep Ramon Solé i Gallart)	
Per R. Serra	6
A QUIN LLIBRE PASSES ?	
Per J. Enric	9
CANDIDATS I CANDIDATURES	10
LES ESCOLES D'ARTESA	12
REQUIEM PER UNA BURGESA	
Per Felip Segon	16
REBOLTA DE BRUIXES (la reacció a l'escenari)	
Per Arna	17
PAGINES POETIQUES	
Per David Rovira	19
EL VENEDOR D'ENTREPANS (còmic)	
Per Núria Batlle i Judit Ribera	22
QUE HI HA AL MUSEU D'ARTESA	26
L'humor a la pàgina	5

LA NOSTRA PORTADA

L'Escenari de la Llar del Productor a la clo-
 enda de la Setmana Cultural. CONTRAPORTADA:
 Aula ambientada als anys quaranta dins l'ex-
 posició: "L'escola d'Artesa, Ahir i Avui".

LES DITES DEL MES

Pel Maig, cada dia un raig.- Maig calen i plujós fa l'any ric
 i abundós.- El Maig humit fa el pagès ric.- Pluja de Maig collita
 segura.- Déu nos quart del pols de Maig de del fang d'Agost.- Maig
 hortalà, pallà i poc gra.- Pel Maig el favar, primerenc o tardà.-
 Si sembles bledes al Maig, seràs per Nadal i encara en menjaràs.

NOTES I NOTÍCIES

PARADA DEL LLIBRE

Com ja és un costum arrelat de molts anys, "La Femosa" per Sant Jordi fa la parada del llibre català (la parada del dia 23 d'Abril, per ser aquesta data no festiva, s'acostuma a fer el diumenge anterior o posterior a

Sant Jordi). Enguany va fer-se el dia 19, diumenge de Pasqua. La parada va estar ben concorreguda tot el dia i es van vendre uns 150 llibres. També com és costum en els últims anys, es van vendre plantes ornamentals.

HISTÒRIA DE PUIGVERD

Escaient-se que el dia de Sant Jordi a Puigverd és festa grossa (diada, en diuen. Recordem que fins fa poc era festa major) va fer-se públicament la presentació del llibre HISTÒRIA DE PUIG-

VERD DE LLEIDA escrit per Desideri Díez i Quijano. Perquè creiem que aquest llibre, al menys per a Puigverd, és important, en un proper número de LA FEMOSA en parlarem més ampliament.

SETMANA CULTURAL

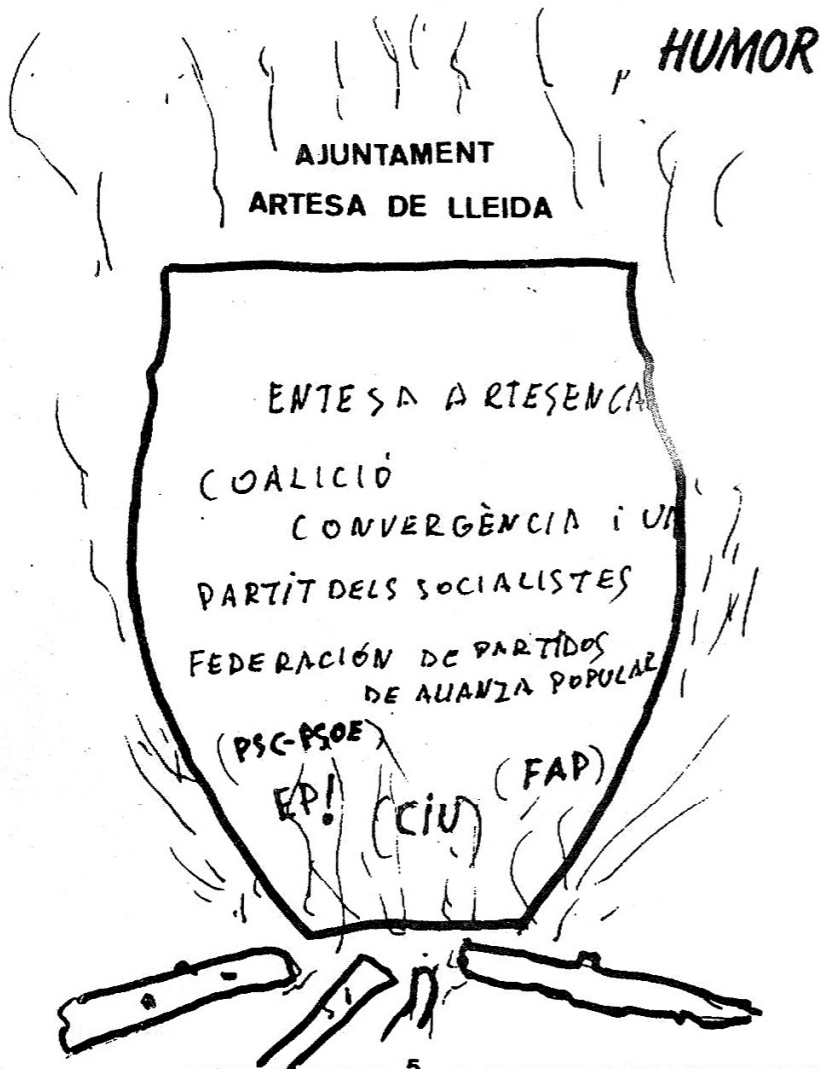
Del dia 11 al 17 de Maig es va celebrar a Artesa la vuitena Setmana Cultural, amb un nodrit programa d'actes, entre els quals cal destacar les tres conferències: "Ensenyament religiós i ètica" per Jaume Pedrós, "la sexualitat avui" per Pere Font, psicòleg de "Intitut Genus" de

Barcelona, "relació pares i fills" pel Dr. Jacint Guardiola. La representació teatral de l'obra de Josep Benet i Jornet "Rebolta de Bruixes" pel Grup de Teatre d'Artesa. La magnífica exposició de treballs escolars i documents de la història de les Escoles d'Artesa juntament amb

la publicació del llibre LES ESCOLES D'ARTESA (1917-19875. Cal destacar també el festival de cloenda de la Setmana Cultural amb actuacions del Grup Escala Hi-Fi i de l'esbart "Dansaires de Lleida".

Llàstima que degut al mal temps,

el diumenge dia 17 no va poder-se fer l'Olimpiada Escolar Comrcal que tanta espectacularitat havia creat, es va ajornar per al diumenge següent dia 24 d'aquest mateix mes que va fer un temps esplèndid.

DIALEGS

AMB JOSEP RAMON SOLÉ I GALLART

A Artesa, des de fa molts anys s'ha jugat al Pim-Pom (ara Tennis Taula), i fins i tot s'ha via organitzat algun campionat local, però mai, fins ara, hi havia hagut un club que la seva funció fos, únicament, jugar i propagar el Tennis Taula dins del nostre poble. Per les seves característiques, el Club de Tennis Taula d'Artesa, és encara un club minoritari, però, com que treballa amb jugadors molt joves li podem augurar un bon futur.

Feia temps que volíem anar a dialogar amb en Josep Ramon Solé i Gallart sobre el Tennis Taula al nostre, perquè ell n'és l'ànima a més a més d'entrenador i altres coses, però per qüestions de temps, unes vegades, i de feina les altres, ho havíem anat ajornant. Ara per fi, ho hem aconseguit. Ha estat una xerrada curta, però molt concreta en els aspectes que ens interessaven i que estem segurs interessarant

als nostres lectors. La nostra conversa començà amb aquesta pregunta:

P.- Quan i per què es va formar el C.T.T. Artesa?

R.- El club tennis taula Artesa de Lleida, es va formar com a conseqüència de la celebració d'un campionat local que va esdevenir a la Festa Major de 1983 al qual hi van participar bastants nens per la qual cosa, juntament amb els que formaven l'Esplai, es va instal·lar primerament una taula als baixos d'on son ara els bombers, i en augmentar els interessats es va demanar la sala del segon pis de la Casa de la Vila, on encara hi som.

P.- Quants socis té, ara, el Club?

R.- Actualment no tenim, pràcticament socis, doncs com sigui que no es pot oferir cap lloc per a jugar com esbarjo no podem demanar cap tipus d'apor-

tació.

Quants jugadors federats i no federats componen el Club?

R.- A hores d'ara els jugadors en actiu són: Fransesc i Joan Solans, Oscar i Jaume Bar-rufet, Ramon Farré, Josep Joan Iglésias, Fransesc Castro, Josep Maria Drudis, i dos més que han començat fa un mes. Si bé han passat des del començament del club uns 30 entre jugadors i jugadores.

P.- Un esport minoritari com el T.T. com pot subsistir econòmicament?

R.- Econòmicament ens nodrim d'una subvenció que inicialment havia concedit la Federació Catalana per a formació de joves jugadors, altres aportacions de veïns d'Artesa i l'Ajuntament que va donar un ajut de 20.000 pessetes per a la compra d'una taula.

P.- Heu fet prou propaganda de cara a fer popular, a dins d'Artesa, el pim-pom?

R.- En principi tots els nens i nenes d'Artesa saben que hi ha equip de tennis taula, i sempre estem oberts a torsi els que vulguin venir a entrenar.

P.- De quants equips està

format actualment i en quines categories juguen?

R.- Es fa la Lliga Provincial "senior", amb jugadors infantil i juvenils, i alhora es participa als Campionats Infantils i juvenils de Catalunya, (en dues ocasions) als Campionat de Catalunya, per comarques (2 vegades) i enguany segurament es participarà al Campionat Infantil d'Espanya.

P.- Són satisfactoris els resultats dels jugadors artesencs?

R.- Actualment hi ha el millor jugador infantil de la província, al nostre equip i si hi hagués el Campionat provincial per equips infantils segur que es guanyaria.

P.- Hi ha també dones que juguen al T.T.?

R.- Al nostre poble n'hi ha hagut alguna però actualment ho ha deixat.

P.- On s'entrenen els jugadors?

R.- A la sala del segon pis de la Casa de la Vila, si bé els partits es fan habitualment a la sala de la Llar del Productor.

P.- Teniu ajudes oficials i de l'Ajuntament?

R.- Actualment no hi ha aju-

les de ningú, solsament en casos de desplaçaments per algun campionat, i més aviat minsa.

P.- Quan hi ha partits de competició, per què no es fan pregons perquè els artesencs aficionats al pim-pom puguin anar a veure els partits?

R.- Inicialment es feia per a disputar-se al dissabte al vespre, i a l'hivern, feia que no vingués gaire gent, i en aquesta lliga hi ha hagut moltes suspensions per la qual cosa, em preferit no fer-ho.

P.- Quina infraestructura (taules i altres utencilis) té el Club?

R.- Actualment disposem de 3 taules homologades (de marca), i dues més de fabricació més casolana. Tenim 12 tanques, 4 xarxes, 5 marcadors, i la indumen-

tària de l'equip.

P.- Quina seu social té?

R.- Inicialment la seu social era als baixos del "CAU", però a hores d'ara no en tenim.

P.- Quina pregunta no us hem fet que us agradaria contestar?

R.- Bé solament voldria afegir que els nostres jugadors han de fer un considerable esforç doncs amb un entrenament de dues o tres hores difícilment es manté la forma, per la qual cosa cal un esforç continuat i molt perseverant.

Doncs que aquest esforç constant de superació que mena a tots els jugadors dels vostre, i nostre, Club de Tennis Taula d'Artesa, sigui el sementer que fagi creixer una abundosa collita.

R. Serra

AQUIN LLIBRE PASSES?

Aprofitant l'avinentesa de la Setmana Cultural (la vuitena, ja) és va inaugurar oficialment les obres d'arranjament de l'edifici de les Escoles, per aquest motiu es va muntar una exposició de treballs escolars i d'altres materials que els alumnes d'aquesta escola han realitzat durant prop de setanta anys de funcionament d'aquest edifici singular, d'estil modernista.

Remenant algun dels llibres que conservem a casa de quan els meus germans i jo mateix anàvem a escola, m'ha vingut a la memòria aquella pregunta que sempre ens feien la gent gran: "A quin llibre passes?", però alhora, aquesta pregunta m'ha fet adonar de cop, de l'enorme pas que s'ha fet en el camp de l'educació dels infants en el nostre país. Ara normalment, la gent pregunta als escolars: "Quin curs fas?" però no, llavors no hi havia cursos, només llibres que s'anaven escalonant i quan ja n'havies donat un passaves a l'altre i no era qüestió d'edat, hi havia nens o nenes de la mateixa

edat que un encara era al primer llibre i l'altre ja era al tercer. Els llibres, per altra part i per poc que s'aguantessin, passaven del germà gran al petit amb un estalvi considerable de despeses escolars. No hi havia cursos ni, a la vegada, els mestres donaven cap mena de nota perquè tampoc no hi havia exàmens. En arribar els 14 anys era l'hora de deixar l'escola i no calia cap mena de certificat ni res.

També m'adono que ara tots els nens i nenes van a l'escola (o al col·legi, encara que aquesta paraula no és tan freqüent), abans, en canvi, els nens anàvem a "estudi" i les nenes a "mestra", així com havíem d'anar a classe separats, fins i tot la manera d'anar a l'escola havia de ser diferent.

Sortosament aquells criteris pedagògics han quedat ben endarrera. En aquesta qüestió no sóc pas nostàlgic. Aquest rejuveniment de l'Escola d'Artesa és d'agrair.

J. Enric

CANDIDATS I CANDIDATURES

El proper dia 10 (dimecres) de Juny es celebren, novament, eleccions municipals (les terceres d'aquesta democràcia). A Artesa s'hi presentes quatre candidatures, les mateixes que al 1983 i tret d'un, el de CiU (però que ho va ser el 1979) els caps de llista també són els mateixos. Ens ha semblat bé de fer-los conèixer, anticipadament, als nostres lectors.

ENTESA ARTESENCA oooooooooooooooooooooooooooo

- 1.- Josep Drudis i Berengué
- 2.- Lluís Niubó i Nosas
- 3.- Josep Mª Costafreda i Oró
- 4.- Felip Domènech i Costafreda
- 5.- Albert Bellmunt i Argilés
- 6.- Miquel Olomí i Batlle
- 7.- Mª Lluïsa Drudis Puig
- 8.- Josep Ramon Gallart i Fernàndez
- 9.- Carlos Francisco Mestres i Llussà

SUPLENTS:

- 10.- Emili Josep Pijuan i Garròs
- 11.- Julio Besora i Garròs
- 12.- Jordi Ramon Besora i Bernaus

COALICIÓ CONVERGÈNCIA I UNIÓ (CIU) oo

- 1.- Isidre Puig i Domènech (CIU)
- 2.- Josep Batiste i París (Independent)
- 3.- Casimiro Iglésias i Gallart (CIU)
- 4.- Camil Bonet i Besora (CIU)
- 5.- Francesc Xavier Puy i Drudis (Independent)
- 6.- Enric Domènech i Drudis (Independent)
- 7.- Josep Carrera i Mor (CIU)
- 8.- Pere Mas i Carné (Independent)
- 9.- Ramon Gallart i Oriol (Independent)

SUPLENTS:

- 10.- Lluís Solans i Niubó (Independent)
- 11.- Joan Garròs i Gallart (CIU)
- 12.- Pere Besora i Bonet (Independent)

PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PEC-PSOE)

oo

- 1.- Josep Simó i Gil (PSC-PSOE)
- 1.- Esteve Ernest Carrera i Batlle (PSC-PSOE)
- 3.- Josep Capell i Sanuy (PSC-PSOE)
- 4.- Ramon Ribera i París (PSC-PSOE)
- 5.- Venanci Drudis i Pifarré (PSC-PSOE)
- 6.- Josep Maria Oró i Miquel (PSC-PSOE)
- 7.- Manuel Navarro i Gràcia (PSC-PSOE)
- 8.- Ramon Drudis i Piró (PSC-PSOE)
- 9.- Ramon Argilés i Iglésias (PSC-PSOE)

SUPLENTS:

- 10.- Ramon Prats i Miramunt (Independent)
- 11.- Josep Florensa i Berga (Independent)
- 12.- Lorenzo Huguet i Llussà (Independent)

FEDERACIÓN DE PARTIDOS DE ALIANZA POPULAR (FAP)

oo

- 1.- Ramón Gallart i Mesalles (Alianza Popular)
- 2.- Simón Besora i Torrent (Alianza Popular)
- 3.- José María Gallart i Porqueras (Alianza Popular)
- 4.- Eugeni Porqueras i Olomí (Independent)
- 5.- Jaime Batlle i Porqueras (Independent)
- 6.- José María Bonet i Falguera (Independent)
- 7.- Santiago Liarte i Bonastre (Independent)
- 8.- Antonio Garròs i Gallart (Independent)
- 9.- Ramón Jaime Herrera i Solí (Independent)

SUPLENTS:

- 10.- Antonio Puig i Bernaus (Independent)
- 11.- José Arbonés i Tost (Independent)
- 12.- Víctor Gallart i Morera (Independent)

L'ESCOLA PÚBLICA D'ARTESA DE LLEIDA

1916 - 1987

Amb motiu de la vuitena Setmana Cultural, es van inaugurar les obres d'arranjament del magnífic edifici de les Escoles d'Artesa amb la conseqüent vinguda al poble de les autoritats escaents, la Senyora Carme Torres, El Sr. Josep Varela, el diputat Emili Massot en representació del President de la Diputació (ja que aquest va patir el dia abans un infart). Per aquest motiu, i a més a més de fer aquesta Setmana Cultural gairebé monogràfica, dedicada a l'ensenyament, es va editar un petit llibre sobre les Escoles d'Artesa amb el títol que encapçala aquestes ratlles. El llibre és un conjunt de treballs que desenvolupen la història de l'ensenyament a Artesa, la història de l'edifici i de les activitats que s'hi han fet durant

aquests anys, fins arribar a la magnífica realitat d'ara, tot això il·lustrat amb moltes fotografies (algunes a tot color) i documents molt interessants com el pergamí commemoratiu del dia de la col·locació de la primera pedra, reproduït també a tot color.

El llibre, que consta de 39 pàgines està molt ben editat, amb una magnífica portada que reproduïx un dibuix de les Escoles fet per la nena Marianna Jové, extraordinàriament detallista i acolorit.

Si un llibre ja és important per ell mateix, aquest ho és doblement perquè és un llibre sortit d'Artesa, fet per gent d'Artesa i que parla una mica d'algun especte de la història d'Artesa. Benvingut sigui.

En la pàgina anterior, portada del llibre de les Escoles d'Artesa. En les pàgines següents, fotografies de l'Exposició "Les Escoles d'Artesa Ahir i Avui".

l'escuela abrir

REQUIEM PER UNA BURGESA

El diumenge dia 24, a la Sala del Poble, es va iniciar una mostra de teatre amateur que es compondrà de tres obres que es representaran una cada quinze dies.

El diumenge esmentat el grup "Albat" de Tàrraga va representar REQUIEM PER UNA BURGESA. L'argument d'aquesta obra és gairebé el clàssic; l'amor d'una noia, d'aquells que quasi esdevé etern, amb l'actualització que suposa la inclusió del tema de la droga, com a element pertorbador i esclavitzador de la parella i que ocasiona la fi crua de la realització, amb la mort d'un dels seus membres i la presó, suposada, de l'altre.

Apart d'aquesta relació, tots els personatges estaven immersos en una relació afectiva, més o menys aparent i manifesta, i malgrat la seva aparença de pobres, indicaven ben clarament la seva voluntat de cercar i donar amor. Un tema ben escaient per la primavera, i resolt ben acuradament, tan a la interpretació com la posada en escena, sobretot si atenem al caràcter amateur del grup.

En fi, una primera part d'una mostra interessant, ni que només sigui pel seu caràcter d'art realitzat per gent sense àncies professionalistes, amb la frescor que l'art té al costat de casa.

Felip Segon

«REBOLTA DE BRUIXES»

(LA REACCIÓ A L'ESCENARI)

En la nit del dia 14 d'aquest mes de Maig, el Grup de Teatre d'Artesa, va posar en escena (magníficament, per cert) l'obra de Josep Benet i Jornet "REVOLTA DE BRUIXES". Al meu entendre aquesta obra és una peça teatral reaccionària que no comprèn com s'ha pogut triar per a representar-la per la Setmana Cultural. Dir que "Revolta de Bruixes" és una obra reaccionària pot ser (i potser ho és) del tot equivocat. He de confessar que no he llegit l'obra per captar si l'autor té una altra intenció; parlo doncs del que vaig entendre a la representació del dia 14 i de les conseqüències que jo n'he tret:

L'obra en si, explica la història d'unes quantes dones que es guanyen les garrofes a-nant, a les nits, a fer la neteja d'un edifici empresarial, contínuament controlades pel vigilant ("el gos de l'amo") que es val de tots els recursos possibles per a fer-les treballar

més. Aquestes dones estan queixoses de la misèria que cobren i per això es queixen contínuament al vigilant perquè demani a l'amo l'augment de sou desitjat, però, el vigilant (o l'amo) les fa passar amb passeres. Les dones han decidit fer vaga per pressionar l'esperada millora salarial, però no totes les dones hi estan d'acord, i aquí comença el conflicte entre elles que faran descabdellar tot un seguit de disputes i baralles que culminaran amb el triomf d'una de les dues accions.

"Revolta de Bruixes" em va semblar una obra reaccionària perquè descriu el grau de superstició i fetitxisme en què viu molta gent marginada de la nostra societat; el descriu, però no el denuncia, molt al contrari, el fa sortir victoriós (per art d'un estrany malefici que, amb aparença, causa la mort del vigilant i que és el primer pas que calia fer per aconseguir les seves reivindicacions).

L'altra acció, la perdedora, és la que vol donar la cara obertament, dir les coses clares i pressionar amb fermesa, però honestament, per aconseguir l'augment salarial. Aquesta acció és la que proposa reduir el seu ritme de treball i si convé fer vaga total (que en definitiva és el que ja havien acordat la jornada anterior), però no, la cosa no pot anar per aquí ha de ser més simple i no a l'abast dels treballadors: hi ha d'entrar en joc l'atzar, la supertició, el tarot, el malifici...

Es com si diguéssim, a la gent que ha treballat durant molts anys per a fer un poble millor, per aixecar el seu nivell cultural i el seu grau de convivència, que ha perdut el temps, que no ha aconseguit res i que mai no aconseguirà res per aquest camí. És com si diguéssim

a aquesta gent que els fa falta un endevinaire, un que sàpiga llegir les cartes i digui quin és el moment més propici per a fer coses. Potser millor un bruixot que amb malefícis i altres encantaments fes de la gent del nostre poble uns homes i dones cultes, apassionats, riallers, pacífics... i als que no, que els eliminés o els fes fonedissos. No, "Revolta de Bruixes" no em va plaure perquè no dóna cap esperança a l'esforç personal o a la força dels grups (reivindicacions laborals a través dels sindicats, per exemple) i en canvi fa triomfar generasament (encenent una aurèola de llum per damunt del cap de la fetitxista) l'absurditat, la ignorància, la reacció...

O és que l'obra intentava anar per un altre cantó...?

Arna

PÀGINES POÈTIQUES

PER A TU

Tu vares ésser
per a mi, nit i dia.
Tot el que jo volia
era el teu ser.

Tu em vas deixar
encara que jo, et volia.
I amb tu et vas emportar
tot el que jo tenia.

Ara penso en el nou dia
que demà pot arribar,
com el sol en despuntar
porta nova via.

No diré el teu nom,
ni et buscaré al món.
Esperaré el nou demà
que mai no arribarà.

COMPANYIA.

La foscor s'apropa,
la vull ban aviat
per no pensar
en tot el passat.
Estimo la companyia
del cel estrellat,
de la blanca lluna
i de la rosa bruna.

ENLLÀ DEL RECORD.

Jo tan enllà
com vull anar,
no sé si hi arribaré
car jo ho intentaré.

Més, en el camí
pensaré en el record més fi.
Record teu i meu,
blanc i pur com la neu.

Tu estel de ma nit,
desig de ma enyorança
com lluna en la nit
il.lumines ma semblança.

LA VIDA, LA TERRA.

Sí la vull!!, vull tenir-la
demà, passat i l'altre.
Sóc feliç en despertar-me,
i més feliç encara
en ser capaç de poder veure-la
verda i fresca
o rossa i seca.

TOT PLEGAT NO RES.

Tu i jo,
jo i tu,
dues persones
tot plegat no res.

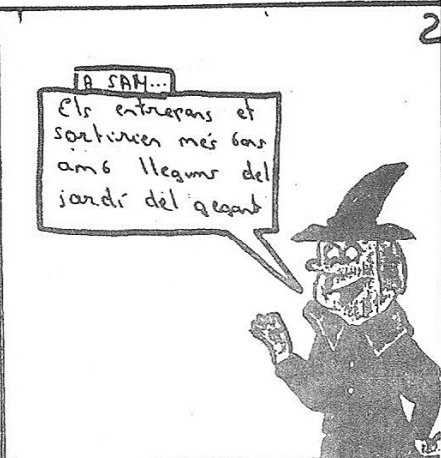
Res és molt
i molt és poc.
Poc a poc, tornem-hi,
sense dir res.

Amb tot això,
res he dit?
o he volgut dir molt.
Escolta la meva paraula
que tu l'entendràs.

David Rovira

Puigverd de Lleida

EL VENEDOR D'ENTREPANS

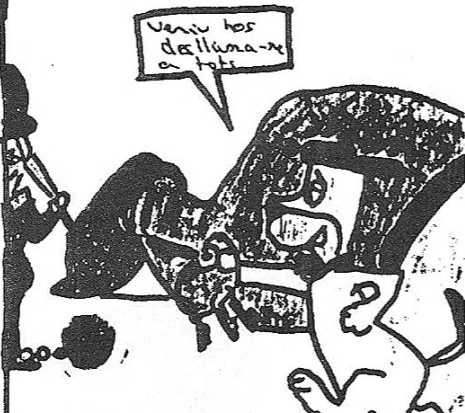
11

12

13

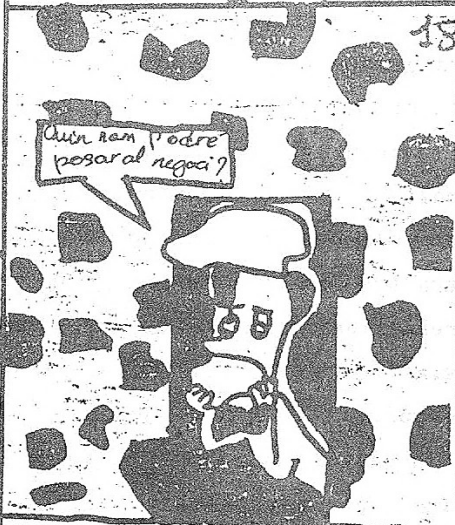
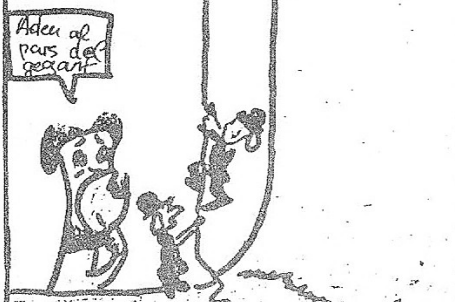
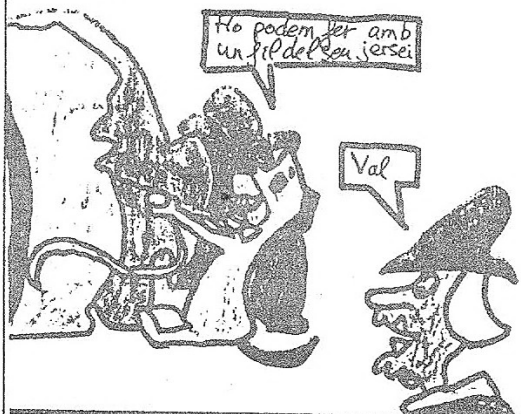

14

15

QUÈ HI HA AL MUSEU D'ARTESA?

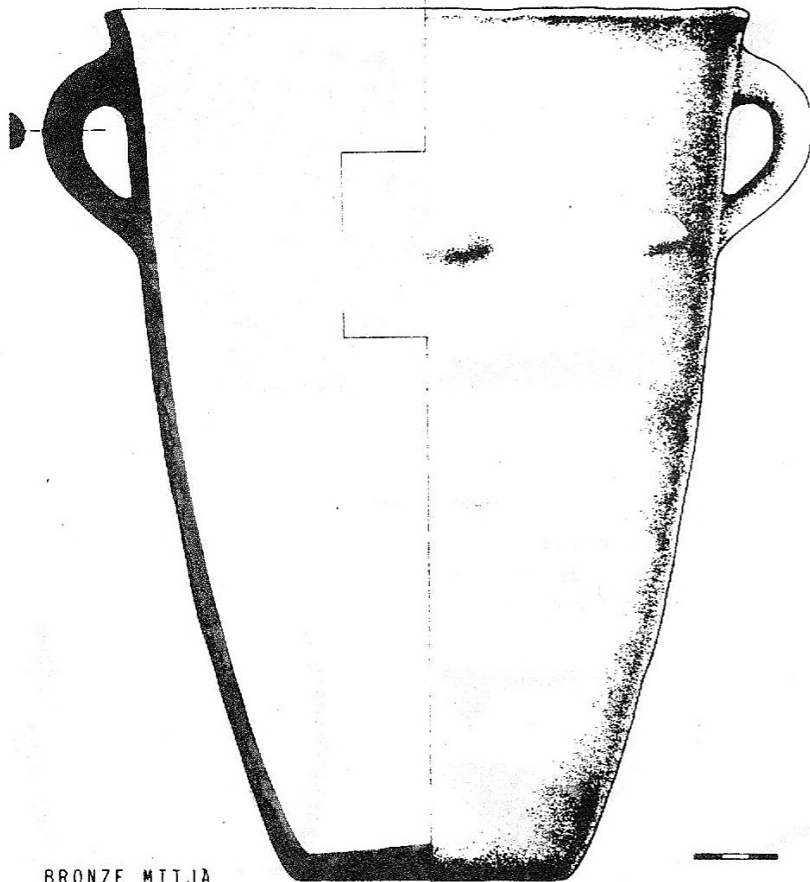
(EL BRONZE MITJÀ)

Si a l'etapa anterior, l'E-neolític, dèiem que l'ésser humà havia descobert l'ús del metall, ara la utilització del bronze és ja generalitzat i per això aquesta etapa tant la podem anomenar Bronze Mitjà com Bronze Ple. És molt poc el que se sap a Catalunya d'aquest període de la nostra Pre-història perquè fins fa relativament poc temps no s'havia fer cap treball per al set estudi.

A les comarques de Ponent, ara, comencena sortir una sèrie de jaciments arqueològics que els hem de situar de ple dins d'aquest període. El Grup de Recerques arqueològiques de "La Femosà" va descobrir el primer, a la partida de Vimferri, al terme de Juneda. És un jaciment que abarcava (està destruït per les anivellacions de terra que s'han fet) una extensió de terreny considerable; unes quantes hec-

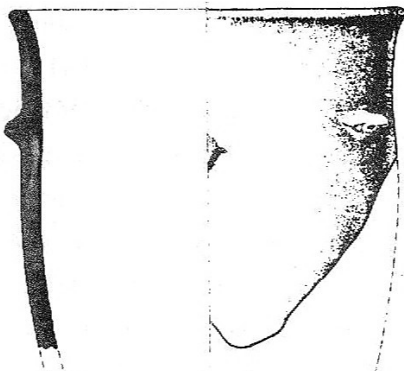
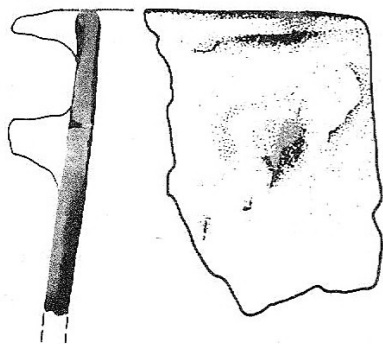
tàries. En començar-se a trage-llar i a fer-hi rases per a les canonades dels ramals de reg van apareixer tot un seguit de taques de cendra circulars que marcaven clarament l'assentament de les cabanes d'aquest poblat. Dins d'aquests dipòsits de cendres hi van aparèixer molts fragments de ceràmica, sílex i deixalles de menjar (ossos d'animals) que avui podem veure al Museu d'Artesa. També algunes restes les podeu veure al Museu de Juneda.

A diferència d'altres indrets de la Península on aquesta etapa és molt coneguda ja de temps per l'excavació de molts i importantíssims jaciments (a Almeria i al mateix País Valencià) és que aquests estroben situats als cims dels tossals, ací, en canvi, es troben en terrenys plans i oberts, i és potser per culpa d'això que són molt més

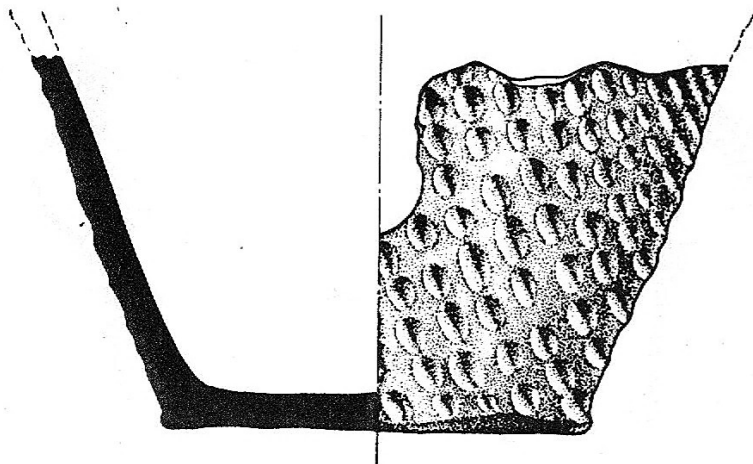
BRONZE MITJA

Ceràmica procedent de Vimferri
(dibuixos molt reduïts)

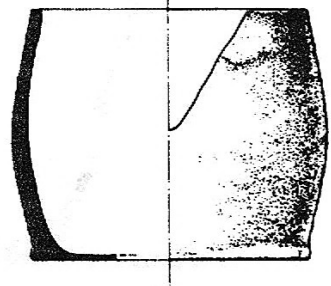
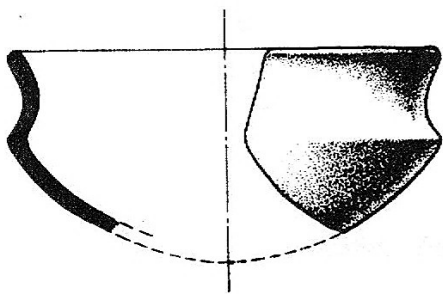

difícils de localitzar-los, perquè tots els jaciments coneguts fins ara es troben en terrenys

concreats de fa molts anys i per això mateix destruïts del tot.

BRONZE MITJA
Ceràmica procedent de Vimferri
(dibuixos molt reduïts)

Quan anem al Museu, després de visitar la sala de dalt amb les últimes vitrines dedicades al Neolític i Eneolític, passem a l'altra sala, i a la primera vitrina a mà esquerra hi podem veure la ceràmica d'aquest important jaciment de Vimferri, on destaquen dos grans vasos, l'un molt ben decorat amb cordons en-

trellaçats, també hi podem veure sílex, ossos i altres fragments de terrissa. Notareu que la ceràmica del Bronze Mitjà té molta personalitat i es diferencia notablement de la de l'època anterior i de la que vindrà després i que ja en parlarem en una altra ocasió.

A.C.
(dibuixos d'A. Ilussà)

